

EIN GLAÐUR FRITS Í GLÆMUNI

Listamaðurin
Frits Johanne-
sen sýnir verk
fram í Glæmuni
í Norðagøtu

ORÐ OG MYNDIR: DÁVUR WINHTER

Mikudagin lat lista-
maðurin Frits Jo-
hannesen enn eina
framsýning upp.
Hesaferð var tað í Glæmuni í
Norðagøtu, sum er eitt sera væl
egnað høli til endamálið.

Har er gott av dagsljós inni,
og tó at hølið er rímliga rúmligt,
var stovan full, og onkur valdi at
taka eitt túnatos uttanfyri, til
tað var fjarðað so mikið av, at
til bar at fara innum.

Tey mest sum stóðu seg ikki
at seta grønar prikkar á mynd-
irnar, so hvørt tær vóru seldar
– og tað gekk skjótt.

Frits beyð vælkomnin og
hugleiddi nakað um myndirnar.
Um hálvu skjørdrarnar og hálvu
hjólini, sum sambært heimspek-
ini gjørdur seg liðug ella heil í
heilanum hjá hyggjaranum.

Frits tók til flytingar millum
bygdirnar, Gøta og Fuglafjørður,

og at enn livur á mannamunni
Gøt-Óla Jákup og Gøtu Jógvan
og aðrir við, sum fluttu til
Fuglafjarðar. Tað hevur altíð
verið góð samvinna millum
Fuglafjørð, Gøtu og Lørvík –
eisini í skúlahøpi.

Krokodillan

Eisini hugleiddi Frits um kroku-
dilluna, sum oftast liggur á
lærinum á honum ella henni,
ið situr við klaverið ella flyglið.
Hetta kundi skiljast sum ein
parafrasa til onkrar av mál-
ningunum hjá Mikines, har hann
hevur hvalin, ið er spentur sum
ein bogi – Her hevur Frits heldur
valt eina krokudillu. Og heldur
enn at menn standa kring hvalin
við hvalváknum, helt Frits, at
tað var fittari og hugnaligari, at
fólkini stóðu kring korkudilluna
við onkrum ljóðføri.

Hetta er ein stuttlig og hug-
leiðing flyting, tó at tær ikki
nýtist at vera ræddur fyri, at
Frits ikki er við í grindadrápi
onkuntíð og dámar væl grind.

Hetta er enn ein av teimum
ljósu, fjálgu, litríku og glaðu
framsýningunum hjá Frits,
sum gleðir mangan hyggjaran –
tað greiddi gjárðagurin frá, við
nógvari vitjan, har at kalla alt
varð selt.

Men tó skal tú ikki halda tær
aftur í at vitja framsýningina, tí
hon er serstøk og hongur upp
fram til 30. juli.

